

ANARKISTEN

Utgiven av STOCKHOLMS ANARKISTISKA FÖRENING

Nr 1

Stockholm i December 1964

I OFFERKRÄVANDE KAMP FÖR DE HÖGSTA IDEAL

- I mitt långa liv som socialist och revolutionär, säger W. Tscherkesoff, har jag haft tillfälle att sammanträffa med många synnerligen begåvade personer, framstående genom sitt vetande eller sin talang och som därtill utmärkt sig genom att äga en vacker karaktär. Jag har till och med känt hjältemodiga män och kvinnor och även personligheter som bar geniets prägel. Men Krapotkin ter sig som en av de mest framstående och helggjutna i denna rad av ädla stridsmän för det humanitära idealet och den intellektuella frigörelsen.

- Krapotkin besitter fullkomligt harmoniskt en sann vetenskapsmans och evolutionistisk filosofis egenskaper förenade med storheten hos en tänkare och socialistisk kämpe, inspirerad av det högsta ideal för samhällslik rättvisa. På samma gång är han genom sitt temperament ovedersägligen en av de eldigaste och ihärdigaste agitatorerna för den sociala revolutionen och arbetarnas fullständiga frigörelse GENOM SITT EGGET INITIATIV OCH SINA EGNA KRAFTER. Och alla dessa egenskaper är så förtroligt sammansmälta hos Krapotkin, att man ej kan skilja vetenskapsmannen från socialisten och revolutionären.

Så långt Tscherkesoff. För oss i Stockholms Anarkistiska förening är dock Krapotkin icke en legend, en storhet vars ideal skulle dö med att mannen bakom dem lades i sin grav. För oss är icke blott mannen utan också hans IDEAL en djupt rotad realitet. I livet älskad av vänner och kamrater, vördad och beundrad av alla ärliga människor i alla länder, var han in i det sista verksam och "livlig som en ung man". När någon undrade om han ej behövde vila från arbetet sade en annan i kretsen att han var "varken gammal eller trött". Med sin andliga livlighet och överströmmande verksamhetslust upplivar han hela hemmet.

I denna värld, i denna labila värld, med krigshot, maktkamp, militära interventioner, politisk dragkamp mellan de olika nationerna, med individernas småskurna ävlan efter personliga fördelar på nästans bekostnad - i denna värld säger vi BEHÖVS det människor med åtminstone en liten stymmelse av den resning som kännetecknade Krapotkins karaktär och som kan bli verkamma i de krapotkinska idealens anda. Hur tillståndet är kan blott illustreras med en erinran om att mord och terror ingår i maktkampen till och med INOM nationerna. Det är bara ett år sedan president Kennedy föll för en lönnmördares kulor medan han befann sig på ämbetsutövning. I en sådan värld är ANARKISMEN OMISTLIG!

Inför det nya året

Sänder vi till medlemmar och sympatisörer våra hjärtliga hälsningar och tillönskar alla kämpar för ANARKISMEN

ETT GOTT NYTT ÅR

ENIGHET OCH KAMRATSKAP ÄR ANARKISMENS DJUPA OCH ALLVARLIGA BUDSKAP TILL MÄNNISKORNA.

Stockholms Anarkistiska förening

STYRELSEN

K.I. Lennholm har ordet:

INTRIGANTERNAS MENINGSLÖSA AKTION

Det var personliga intriger som var orsaken till att Stockholms Anarkistiska förening lämnade Anarkistiska propagandaförbundet.

"Krukan går tills den brister", säger ett ordspråk. Efter alla vidriga skrivelser från intrigmakarnas sida om att VU skulle utestänga Stålberg från att redigera BRAND och de än värre som krävde att VU skulle utestänga sig självt, uppkom en situation som måste leda till det allra värsta: en splittring av förbundet.

VU var ju, som alla vet, valt av Stockholms Anarkistiska förening i enlighet med beslut av en nyss hållen konferens. Det var ett VU-val i rent organisatorisk ordning. Att intriganterna är i totalt avsaknad av organisationskunskap visade de enbart genom sina perfida skrivelser adressering.

De fordrade i en skrivelse, som sänts som "flaskpost" genom en av intriganterna, att VU skulle avstänga Stålberg att mer befatta sig med redigeringen. "Brevbäraren" lämnade inte ens fram brevet till VUs ordförande, som alltid varit kutym, åtminstone under de 23 år som undertecknad knappast missat något VU-sammanträde. Nu satt "brevbäraren" och tjuvhöll på "skrivelsen" under rockskörtet och läste vad han ansåg passande för intriganternas syften!

Vid Stockholmsföreningens möte fordrades "skrivelsen på bordet" och när den kom fram visade det sig att också Gustav Bergström - en av förbundets äldsta medlemmar - ordförande i VU och i föreningen, också skulle fockas, vilket han skulle vara med om att själv ombesörja! Till undertecknad sade en av intriganterna, att den skrivelsen var "så från" "att han inte vågade lämna fram den".

Ja, sådana "skrivelser" kom det många. De var undertecknade av så goda och vänsämliga kamrater som Ola Olsson och Viktor Hallberg i Göteborg. Detta smärtade oss mycket eftersom vi alltid betraktat dessa kamrater som helgjutna för SAKEN och som aldrig haft någon dragning till strebermentalitet eller egocentrism. Men det är nu en gång så att kupp- och intrigmakare har en sällsynt förmåga att dupera godtrogna och hängivna människor vars ord och argumenteringar de utan vidare tar för gott när de tror att SAKEN är i fara. Vi å vår sida är emellertid så storsinta att vi gärna förlåter både Ola Olsson och Viktor Hallberg för att de OVETANDE OM DEN VERKLIGA SITUATIONEN DENNA GÅNG LÅTIT SIG ANVÄNDAS FÖR INTRIGANTERNAS SKUMMA FÖREHAVANDEN. Men jag vill allvarligt Varna dem att i framtiden sätta sina namn under skrivelser INNAN DE ÅTMINSTONE LÄST DEM och begrundat INNEHÅLL OCH KONSEKVENSER. Hade de tänkt bättre innan de signerade "skrivelserna" måste de ha upptäckt att de skulle tillställas två olika parter!

Det ovan sagda var alltså orsaken till att Stockholms Anarkistiska förening beslöt sig för att lämna Anarkistiska propagandaförbundet.

Då vi sedan fick se att BRAND och FÖRBUNDET kom i händerna på rejäla och praktiska kamrater, och att de skulle få svårt med lokal för att inhysa BRANDS och förbundets material, så beslöt vår förening i Stockholm att betala hyran för lokalen på Vetegatan 3 i ett halvt år. Värden var ju inte så snäll utan han hade hyrt ut lokalen om vi inte hade ingripit. Sådana "futiliteter" tänkte ju inte de "realistiska" intrigmakarna på när de utsatte Brand och förbundet för sitt livshot. Vi å vår sida ville också rädda tidningens och förbundets material, i annat fall hade det ofelbart kommit att hamna på någon soptipp. Det fanns mycken värdefull litteratur bland "smörjan" som genom vår försorg blev räddad.

Vad gjorde nu den nya klubben som ett par tre av intriganterna spikade ihop en tid efter att Stockholms Anarkistiska förening hade lämnat förbundet? Platt ingenting! Detta är, om något, ett bevis för att intrigmakare nog kan intrigera, men de kan inte vidtaga en enda praktisk åtgärd.

Alla vet att på rikskonferensen 1963 var frågan uppe om att flytta BRAND och VU till Göteborg. Denna fråga ledde efter behandling till att förslag i den riktning- en AVSLOGS och manenades om att BRAND skulle utges från Stockholm och att därvar- ande förening skulle utse VU. VU-val skedde i organisatorisk ordning, men när det var fråga om skötseln av BRANDS redigering blev det kinkigare, alldenstund fören- ingen saknade krafter som var lämpade för den uppgiften. VU-valet föll inte intri- ganterna på läppen så de strötade intrigmaskinen på nytt. Nu hade en "kupp" begåtts. Alla ser, vilket ju även föreningens protokoll bekräftar, att intrigmakarna på den punkten, liksom i alla andra avseenden, inte hade annat än rena lögner att stöda sig på och som de sedan använde i duperingen av flera av förbundets präktiga med- lemmer. Sen kom den sk kongressen i februari månad som "beslöt" att alltsammans Brand och förbundet, skulle emigrera till Göteborg, vilket året förut var "omöj- ligt".

Nu inträffar emellertid den kalamiteten för intriganterna att ingen enda av dem kom med vare sig i VU eller i Brands redaktionskommitté! Det var präktiga och re- jäla kamrater som hade fått uppdragen, och det var detta förhållande som gjorde att kamraterna i Stockholm, dvs de som inte har något samre med intrigmakarna här i staden, som klarade förbundets och Brands ägodelar från soptippen.

Om det är så att intrigmakarna kan avkopplas går undertecknad i god för att anarkistiska föreningen i Stockholm i sinom tid kommer att ompröva sitt i mars fattade beslut.

Jag vill slutligen vädja till nuvarande VU i Göteborg att övertänka förbundets nuvarande situation. Anarkismen är ett allt för högt ideal för att få lida men och skada genom illvilliga personliga intriger bland medlemmarna. Jag tvekar inte att säga att en återförening är möjlig, men kom ihåg, endast efter att förbundet har "rensat ut" i och för sig värdelösa oroselement med utvecklad och hämingslös ego- centricitet.

K.I.Lennholm

+

Kommentar:

Vad kamrat Lennholm ovan kommit till i slutet av sin promemoria kan vi inom den "avsatta" reaktionskommittén bekräfta. Vi har aldrig åstundat någon "brytning" i vare sig det ena eller andra fallet. Men vår egen anarkistiska heder, om ni vill respektera den, kunde inte ta sig något annat uttryck i den förhandenvarande situ- ationen. När den som skriver denna kommentar (i vetskap om att mina övriga två "medanklagade" accepterar det) uppringdes av kamrat Lennholm, vilken vädjade till mig att bistå med redigeringen av Brand, så vet DE och Lennholm själv, att jag var MYCKET TVEKSAM eftersom jag hade händerna fulla med uppdrag för SYNDIKALISMEN. Eft- er vår värderade kamrat Holmöns avgång med döden fick jag påta mig ett mycket stort arbete i kampen för försvaret av SYNDIKALISMEN. Mina två kamrater i Brands redak- tionskommitté var likaledes engagerade FÖR SAMMA SAK. Alla vi tre hade ÖNSKAT att anarkismens talan skulle ledas av några andra krafter som inte var så nedtyngda med ansvar för den idé, som ska bilda själva inkörsporten till ANARKISMEN. När det visade sig att det inte fanns tillgång till utbildade krafter för den uppgift som förestod beträffande redigeringen av BRAND, så åtog jag mig efter Lennholms vädjan.

Vid VU-mötet hos Ulla Högberg i Gamla stan deklarerade jag SJÄLVFALLET att jag i egenskap av krapotkian kanske inte lämpade sig för redigering av Brand om inte förbundet deklarerade sig för EN ANARKISTISK TENDENS, dvs den KOMMUNISTISKA ANAR- KISMEN. Jag vädjade också till Elis Karlsson - den man som (vilket senare har visat sig) var HUVUDMANNEN BLAND INTRIGANTERNA - att I STÄLLET FÖR MIG, ingå i Brands redaktionskommitté. HAN VÄGRADE. "Jag kommer så småningom", var svaret. Från denna stund intensifierade Karlsson intrigerna och eftersom både Lindström och Sjöström antogs ha horn i sidan till syndikalisterna, som bl a vägrat att utge det "Testa- mente" till "Sveriges syndikalister" som Sjöström totat ihop - och som vid läsning visade sig vara en glorifiering av författaren själv - var det lätt för Karlsson att "vinna" dem för förbundets splittring. När sen kamraterna i Enköping fick reda på fakta lämna också de förbundet. Intriganterna Sjöström, Karlsson och Lindström hade "segrat".

KRAPOTKIN OM UNDERVISNING OCH SKATTER

Vi har nu den sk fria (men kostbara) undervisningen, organiserad av staten: skolor, högskolor, universitet, akademier etc uteslutande eller delvis understödda av staten.

"Ni talar om uppfostran herr medborgare, säger staten. Vi är glada över att få uppfostra medborgarnas barn! Vi är så förtjusta i det arbetet, att vi är benägna att FÖRBJUDA er att ta någon som helst del i detta - bara för att befria er från bördan. Vi ska styra om det hela och så vill vi inte veta av någon kritik - var så god!

Först och främst ska vi disciplinera barnens sinne. Det kommer att göra dem böjliga och lydiga. Sedan ska vi utrota varje spår av revoltlusta, genom att predika för dem om regerandets dygd och de regerades förbrytelser. Därpå ska vi lära dem, eftersom vi gjort allt för att lära dem att förakta kroppsarbetet, att de blivit jordens salt och framåtskridandets surdeg. De ska bli smickrade att höra detta och de ska bli löjligt innehållslösa - just sådana som vi måste ha dem. Vi ska lära dem att massornas nöd är naturens lag - och de ska repetera det som papegojor. Allt ska gå ut på att visa barnen att utan staten och regeringen finns det ingen räddning för de fattiga.

Sedan vi så fått folket till att betala all undervisning ända från folkskolans till universitetets, så ska vi så styra till, att vi behåller alla de bästa platserna i staten (i våra dagar från 21-sta lönegraden, vilka besätts av regeringen) för edra söner, ni herrar och damer av medelklasserna. Och ARBETARNA SKA INTE ENS KOMMA ATT LÄGGA MÄRKE TILL DET. Barnen ska bli lärda, ATT ARBETARNA ÄR OLÄRDA OCH ODUGLIGA. Ser ni nu beräkningen? Om vi direkt sa till dem, att de skulle bli regerade, anklagade, försvarade, fällda och dömda av de rika till FÖRDEL FÖR DE RIKA - så skulle de kanske komma att resa sig på bakbenen. Men medelst BESKATTNING och några lagar i "demokratisk" riktning - så kommer allt att gå som smort".

Vi behöver inte tala om beskattningarna för militärt ändamål, säger KRAPOTKIN vidare. Numera måste envar känna till varför man håller arméer och flottor - och stridsflyg. Alldeles icke för försvaret av det egna landet, men för ERÖVRING AV NY MARKNAD OCH NYA LANDOMRÅDEN, OCH FÖR ATT EXPLOATERA DESSA I ETT LITET FÅTALS INTRESSE.

Men ta vilken skatt som helst - direkt eller indirekt, skatt på jord, inkomst, sprit och tobak, livsmedel och vad som helst. Tag de nya skatter man pålägger er när man gör nya lån, eller de man pålägger er under förövändning av att vilja betala de gamla (i verkligheten blir statslån aldrig återbetalda) (eller som i våra dagar när socialdemokraten Gunnar Sträng idisslar sitt stående "jag måste skaffa staten inkomstförstärkning") så kan ni tänka på vart och ett av dem - och ni ska häpna över den förfärliga makt ni gett till de regerande!

BESKATTNING ÄR DET SÄKRASTE MEDLET TILL ATT HÅLLA MASSORNA UTARMADE. Försök att i våra dagar bestrida detta krapotkianska uttalande! 'DET ÄR OCKSÅ DET SÄKRASTE MEDLET TILL ATT GÖRA DE HÄRSKANDES STÄLLNING TILL ETT MONOPOL FÖR DE RIKA'. Detta kan heller ingen ärlig människa bestrida. Vi ser det med egna exempel var flyende dag. Löntagarna plundras via skattevägen in på MÄRGEN och ALLRA VÄRST DE LÄGRE INKOMSTTAGARNA, som i PROCENT får betala mycket mer än de högst avlönade såsom direktörer och liknande. SKATTERNA FRAMSTÅR SÅLEDES SÅSOM DET BÄSTA MEDLET I DE REGERANDES HÄNDER FÖR ATT KROSSA EN FOLKLIG REVOLUTION. Denna krapotkianska slutsats är OBESTRIDLIG.

Så länge det består en STAT, beväpnad med BESKATTNINGENS FÖRFÄRLIGA VAPEN, blir proletarietets befrielse OMÖJLIG, vare sig medelst en revolution eller med hjälp av reformer. TY, en revolutionen inte hugger armarna och sugrören av polypodjuret, så kommer detta odjur att strypa revolutionen. Annars skulle revolutionen själv, så som det inträffade med den stora franska revolutionen, att bli medlet till skapandet av nya monopol.

TJUVSAMHÄLLETETS NUVARANDE GÅRDVARAR OCH FÖRVALTARE SOCIALDEMOKRATERNA HAR ÖVERGETT SOCIALISMEN - ANARKISMEN MÅSTE VISA MASSORNA DEN VÄG DE MÅSTE GÅ I FRAMTIDEN.